

העלון טעון גניזה
עלון מס' 831
שבת שלח
שנת תשפ"ו

תפארת ענין

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת
 יוסף בן רבקה ז"ל
 אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
 רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
 יעקב קיקי בן יסמינה ז"ל
 כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
 חניה בן אורי ז"ל
 דינה בת פורטונה ז"ל
 אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת שלח

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
9.01	8.24	7.07	6.11	תל אביב
8.58	8.27	7.24	6.14	חיפה
8.59	8.28	7.15	6.15	באר שבע
8.56	8.24	7.22	6.11	

הפטרה: "וישלח יהושוע"

ההלכה השבועית

תפילת שחרית של שבת

א. תלמידי חכמים שבדור שבכל אתר ואתר "שמקהילים קהילות" בשבתות וימים טובים, (וכן בשעות הערב בימי החול), לדרוש להם בהלכה ובאגדה, ובפרט בהלכות שבת, ובשאר דיני אסור והיתר, להורות לעם ישראל את הדרך אשר ילכו בה והמעשה אשר יעשו, ולחנך את בניהם בתורה, ואת בנותיהם בצניעות דקדושה על פי התורה, אשריהם ואשרי חלקם שמזכים את הרבים, וזכות הרבים תלוי בהם, ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה'. ויש לחכם הדרשן לומר גם דברי אגדה המושכים את הלב, וימתיק דבריו במעשיות ומשלים, כדי שיהיו דבריו ערבים לאוזן שומעיהם, וכמו שאמרו חז"ל (שמות רבה סי' מא אות ה) אמר ר' שמעון בן לקיש כל האומר דברי תורה ברבים ואינם ערבים לאוזן שומעיהם ככלה שהיא עריבה לבעלה, נוח לו שלא אמרם, שנאמר ויתן אל משה "ככלתו". וכן אמרו (בשיר השירים רבה פרשה ד אות יא), נופת תטופנה שפתותיך כלה, אמר רבי יוסי כל האומר דברי תורה ברבים, ואינם ערבים לאוזן שומעיהם כדבש, נוח לו שלא אמרם, שנאמר דבש וחלב תחת לשונך וכו'. ע"ש. ישמע חכם ויוסף לקח.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

קלם אנשים ראשי בני ישראל המה (יג, ג)

כאשר הנגיעה מניעה את מעשי האדם, היא טומנת בחובה סכנה גדולה ועלולה להמיט עליו חורבן ומיתה, כפי שהיה בחטא המרגלים, שבגלל נגיעה של כבוד הם הביאו מיתה על עצמם ועל שאר העם. אם כן, אדם שמתעלה מעל הנגיעה האישית, מציל את עצמו מן הרעה וזוכה לחיים. הנה סיפור מאלף, כיצד התעלות מעל הנגיעה העצמית הצילה את האדם ממותה לחיים: **רבי ישראל בן שלום זצ"ל** היה מראשי ישיבת פוניבז' לצעירים. הוא גדל ברמת השרון. בצעירותו שלחוהו הוריו ללמוד בישיבת 'מקור חיים' בירושלים. הישיבה שכנה בשכונת מקור חיים שבדרום ירושלים, שהייתה אז שכונת ספר. בישיבה לא הייתה פנימייה והתלמידים נשלחו ללון אצל משפחות חרדיות בירושלים, שפתחו את ביתם לתלמידי הישיבה. הבחור ישראל בן שלום לן בביתו של יהודי גלמוד בשכונת 'בית ישראל', שאף היא הייתה קרובה לקו הגבול הירדני. היהודי הגלמוד שפתח את ביתו לתלמיד הישיבה עשה 'עסקה משתלמת' לשני הצדדים: התלמיד קיבל מיטה לישון, והיהודי זכה לקיים מצוות הכנסת אורחים ואחזקת תורה ותוך כדי כך לא נשאר בודד בלילות. מדי לילה היה הבחור שב מהישיבה בשכונת מקור ברוך, אל הבית הצנוע שבשכונת בית ישראל. לילה אחד הוא הגיע כהרגלו לביתו של הגלמוד, אך אז ציפתה לו הפתעה: במיטתו ישן אדם זר... בעל הבית התנצל בפניו: "היום בא לבקר אותי חבר שלא ראיתיו זמן רב והצעת לי להישאר ללון בביתי. חבל שיש בביתי רק מיטה אחת"... הרב בן שלום יכול היה להקפיד עליו על המעשה הזה ולומר לו: אני לן אצלך בקביעות, בזכותי אינך ישן לבד, מה פתאום אתה מציע לאדם אחר את מיטתי ומשאיר אותי בלי מקום ללון? אל תעשה טובות על חשבונך. אך הרב בן שלום, בגדלות נפשו, לא הקפיד עליו ולא אמר לו מאומה. הוא השיב לו בנחת: "ה' בסדר, אני אמצא מקום אחר", ושב לישיבה... תלמיד הישיבה הצעיר העביר את הלילה בבית המדרש. כשהתייפות הכריעה אותו הוא הניח את ראשו על הסטנדר וחטף תנומה. בבוקר הוא פגש אנשים מבוהלים שדאגו לשלומם. הוא התפלא: מה קרה? סיפרו לו: "אתמול בלילה הייתה הפגזה של הלגיון הירדני על שכונת בית ישראל, פצצה נפלה בבית שבו אתה נוהג לישון ושני האנשים ששהו בדירה נהרגו. היינו בטוחים שאתה אחד משני ההרוגים, והשני הוא בעל הדירה". גדלות נפשו הצילה אותו ממות בטוח! אילו היה נגע באנכיות ורואה את צורכי עצמו, הוא היה דורש מבעל הדירה לאפשר לו לישון במיטתו באותו לילה בנימוק הגיוני: 'הרי אני ישן אצלך בקביעות ולכן אני קודם לאחרים'. אך הוא לא ראה את עצמו וה'אני' לא תפס אצלו מקום. הוא הבין לנפשו של בעל הבית, שהתרגש מביקורו של חברו והציע לו ללון בביתו. בזכות שביטל את האני - קיבל את חייו במתנה. הוא גדל בתורה וזכה להרביץ תורה עשרות בשנים, להעמיד דורות של תלמידים ולבנות עולמות שלמים.

ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו (טו לט')

ביום נישואיו של הגאון רבי אליהו אבא שאול בנו יחידו של מו"ר הגאון הצדיק **רבי בן ציון אבא שאול** הגיע **מרו הרב עובדיה יוסף** לחופה ופגש שם את הגאון הגדול **רבי חיים קרייזווירט**. החופה התעכבה, ומרן הביע באוזני רבי חיים את כאבו על ביטול התורה שנגרם להם. אם כך, בוא נלמד - אמר רבי חיים - מה מציע כבודו ללמוד? שאל מרן. רבי חיים השיב: מאחר שנמצאים אנו כעת בחתונה של הרב אבא שאול, ננסה להיזכר בכל הש"ס היכן מוזכר התנא אבא שאול. מרן חיין והציע, שכל אחד בתורו יאמר מקור אחד. רבי חיים עצם את עיניו, חשב כמה רגעים ואמר: במסכת פלונית בדף פלוני מוזכר התנא בפעם הראשונה. כעת הגיע תורו של מרן, הוא עצם את עיניו, חשב זמן קצר, ואמר: המקום השני הוא במסכת פלונית בדף פלוני. רבי חיים התחייך ואמר את המקום השלישי, ומרן נקב את המקום הרביעי. במחילה מכבוד הרב - העיר רבי חיים קרייזווירט - לפני כן יש עוד מקום שבו מוזכר התנא אבא שאול. לא שכחתי השיב מרן יעיין נא כבודו במהרש"א שם יוראה שהוא כותב, שאבא שאול המוזכר כאן אינו אותו אבא שאול הידוע שבכל הש"ס, אלא מדובר באבא שאול בן שבטת שהיה תנא אחר. נדהם רבי חיים ואמר: אם כן, אינני מסכים להמשיך את התחרות הזו. זה הוא אחד מיני רבים של סיפורים שיש על גדלותו וזכרונו של מרן הגרע"י ואם כן נשאל בהם זכה מרן שכן זיכרונו היה כל כך חזק וכמובן ששאלה זו היא על כל גדולי הדורות במה זכו הם יותר משאר האנשים ונענה על זה פי פרשתנו וכפי שסיפר הראשון לציון הרב דוד יוסף שליט"א באחד הימים הגיע אל מרן תלמיד חכם אחד אשר ניסה להתחקות אחר הסיבה לזכות שהייתה בידו, אשר בשלה זכה מרן לקבל את כוח הזיכרון כמתנה מופלאה משמיים. "גם אני מתמיד גדול" העיד על עצמו אותו תלמיד חכם "אולי לא הגעתי לדרגת ההתמדה של הרב, אך בכל אופן לא נראה לי כי זוהי סיבת הפער העצום שבינינו, כה, שהעושה של ההבדל הוא הזכרון. יגלה לי הרב, במה זכה? למי קבל מן השמים זיכרון מופלא כל כך, האם יש סגולה מסוימת כדי לזכור?" מרן ענה לו: אין כאן סגולה. חוזרים וחוזרים עד שזוכרים. "גם אני חוזר וחוזר" - לא הסתפק השואל בתשובה - "ובכל זאת הפער בזיכרון בינינו קיים". מרן נעץ בו מבט חודר וכך ענה לו: כתוב בתורה "לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו..." אדם אשר זוכה לשמור את עיניו ממראות אשר אינם ראויים זוכה לזיכרון. אמר ולא יוסף. והדברים נוקבים ויורדים עד התהום.

ח.י.ח

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinion.org או הכנסו ל - www.hasdeyinion.org או בואצפ: 050-9580500

אביב. בתחילה התקשה ר' מרדכי להתרגל לרעיון, אולם לבסוף החליט לקבל את ההצעה. הוא רשם קויטל ונכנס אל הקודש פנימה. הרבי שאל שאלות אחדות, התעניין בטיבו של עורך הדין ובתאריך המשפט. לאחר ששמע כי מדובר במשפטן מעולה החושש מאד מפני התביעה לכפל החוב, ולדעתו ההסכמה על ההלוואה שנתנה מר' מרדכי כלה גם הסכמה על סעיף זה, השתררה בחדר שתיקה ארוכה, שבסיומה אמר הרבי: "לך לעורך הדין ובקש ממנו שישקש שנוי בתאריך המשפט, וידיחה אותו לזמן מאוחר יותר, משום שבעוד זמן קצר תופיע חוברת חוקים חדשה, ובה תכלל תקנה שנחקקה זה עתה, האוסרת על הבנקים להגיש תביעה משפטית להכפלת החוב בגין איחור בתשלומים." אך ר' מרדכי אל עורך דינו ומסר לו את הוראת הרבי. הפרקליט השיב מיד: "ככל הידוע לי, לא עומדת להופיע בקרוב חוברת כזו. בדרך כלל רק פעמים בשנה מופיעה חוברת חוקים חדשה, והאחרונה כבר הופיעה לפני זמן קצר". בכל זאת, בקש ר' מרדכי ממנו לקחת את הדברים ברצינות ולפעול כפי שהורה לו הרבי. ימים ספורים לפני המשפט הגיעה הודעה מעורך הדין, שהחוברת, אכן, הופיעה ונכללה בה הסעיף המדובר, "שעליו דבר רבך". "אולם" - הוסיף עורך הדין - "לך אמור לרבי שלך, שהתקנה מתיחסת רק להלוואות שינתנו מכאן ואילך ולא רטרואקטיבית להלוואות שנתנו בעבר". נדמה היה לר' מרדכי כאילו המשפטן מנסה להתנצח עם הרבי, וכמעט חשב לעבור לפרקליט אחר, כזה שאמונת חכמים מפעמת בקרבו. אולם במחשבה שניה החליט כי אדרבה, זוהי הזדמנות להוכיח גם לאדם מה פרובה של אמונת חכמים, ועד כמה גדול כח הראיה של הצדיקים שבדור. הוא סיפר לרבי על הופעת החוברת ועל דברי עורך הדין. הרבי האזין לו ואמר: "אמור לעורך הדין שידחה את המשפט לאחד מימי שישי הקרובים. אל תדאג, גם אני אהיה שם!" לרגע סבר ר' מרדכי שאזניו מתעתעות בו. מה אמר הרב, למה ירמזון מלותיו? הוא הרהיב עז ושאל מה אמר לו הרבי כעת, והרבי השיב: "נו, כבר אמרתי, גם אני אהיה שם!" ועל אף שלא הבין מאומה - יצא מלפני הצדיק ורץ אל עורך הדין כדי למסור לו את ההוראה החדשה. הפרקליט חייך בנימוס והגיב בסדר של שאלות: "למה אתה זקוקים להתערבות שלו? האם הוא מבטיח שישלם את כל יום ששי? האם תרצה להכנס לשבת באווירת נכאים?" לדעתו - סיכם "עדיף להשאיר את התאריך כמות שהוא". לאחר שהסביר לו ר' מרדכי כי בכונתו לציית לכל הוראות הרבי, נכנע. בחוסר חשק מופגן שלח את המתמחה שלו לבית המשפט כדי להעביר את המשפט לאחד מימי שישי. כשהצליח - הודיע ר' מרדכי לרבי על התאריך החדש, וכאחד של אמן על חסידות הוסיאטי, ניסה להשאל שוב: "האם באמת מתכוון הרב להגיע למשפט?" והרבי השיב לו: "טו, הלא כבר אמרתי... ביום המשפט נציב ר' מרדכי בבית המשפט לצד עורך דינו הוא הכין את עצמו לתוצאות מאכזבות, כפי שצפה עורך הדין, ובכל זאת המתין בקוצר רוח לבואו של הרבי, אלא שהדקות חלפו והרבי לא בא. בשעה המיועדת נכנס לאולם בית הדין השופט האנגלי, ולמראהו נחרד עורך הדין פי כמה. הוא רכן לכוננו של ר' מרדכי ולחש לו כי מדובר בשופט רע וקשה ביותר, שונא יהודים, ועל אחת כמה וכמה יהודים שומרי מצוות ובעלי חזות חרדית. יש להיות מוכנים לכשלוך מוחץ! לבו של ר' מרדכי צנח בקרבו. הוא תלה מבטים נואשים בדלת, מצפה לראות את הרבי מגיע, אולם הרבי לא בא. השופט עין בתיק, שאל את הפרקליטים משני הצדדים סדרה של שאלות, ולבסוף שמת את ראשו על ידו ובהה בעיניו בחלל האולם. לאחר מכן פנה ואמר בהיסוס לר' מרדכי: "רואה אני כי אתה אדם חרדי. היום יום ששי, והשבת מתקרבת ובאה. קשה לי להניח שהיית רוצה לשוב הביתה ברוח נכאים ולחגוג את יום השבת מתוך צער ושברון לב. לפיכך אני ממליץ שתבוא בדברים עם הבנקים לצורך הסדר תשלום החובות ואני מורה להם לבוא לקראתך ולהציע לך תכנית פריסה בהתאם ליכולתך. באשר לסעיף כפל החוב שבחוזה, אני קובע, כי ברוח הדברים שנקבעו בתקנה החדשה שפורסמה לאחרונה, תומר ההתחייבות הכפולה בסכום של חמשים לירות בלבד, ובכך יבואו הבנקים על סיפוקם ויחושו. שנענשת על אי תשלום החוב במועדו." השופט קם על רגליו כאות לסיום המשפט, ולפני צאתו מן האולם, סמן לעורך הדין של ר' מרדכי שיכנס ללשכתו. שם פנה ואמר לו: "היודע אתה מדוע זכיתי את מרשך? מרגע שהתחיל המשפט ראיתי מולי אדם חרדי, מבוגר מאד, אולי ישיש, נמוך קומה ויפה תואר. הוא הישיר אלי מבט נוקב ולחש לי ללא הרף 'שבת, שבת'. הבטתי בו ולא ידעתי אם זו מציאות או הזיה, אם חלום הוא זה או שמא מתערפלת הכרתי. לא יכולתי להחמיר עם הנתבע, למרות שלפי החוק הצדק היה עם הבנקים. רק לאחר שזיכיתי אותו והטלתי עליו קנס כספי קטן, נעלמה דמותו של הזקן, וחשתי משוחרר ורפוי. שמא יודע אתה. להסביר את המחזה המופלא הזה?"

אמרו צדיק

ר' מרדכי היה יהודי שעלה מפולין והשתקע בארץ הקודש כמה שנים לפני מלחמת העולם השנייה באותם ימים לא היה קים בארץ משרד קליטה או משרד שכון, וכל עולה חדש היה צריך להסתדר בכוחות עצמו ולמצוא לו קורת גג משל עצמו ועבודה. למרות חבלי הקליטה הקשים הגיעו ארצה פליטים בקביעות. הקרקע החלה בוערת תחת רגליהם באירופה, ובפרט בגרמניה, עם עלותה של המפלגה הנאצית לשלטון. העולים הללו הצליחו להגיע עם מרבית רכושם, והביאו עמם את מרצם, את כשרונם ואת יכולותיהם הכלכלית. בחושו המסחרי המפותח הבין ר' מרדכי כי בתקופה זו בניית בנינים אמורה להיות השקעה טובה ביותר, ועתידה להניב רווחים נאים. עד מהרה הפך לקבלן בנינים בתל אביב ובפתח תקוה, כשהוא נכנס לענף עם כל מרצו. הוא בנה הרבה, כשהוא משער שבשנים הקרובות יגיעו ארצה המוני פליטים. לאחר השקעה מאומצת הצליח לסיים בנינים, למכור אותם או להשכיר לראות שרע לעמלו. את כל רווחיו השקיע בהרחבת עסקיו בבנינים חדשים וברכישת קרקעות לצורך בנייה נוספת. הצלחותיו פתחו לפניו את דלתות הבנקים שבתל אביב, והוא הפך להיות אורח רצוי ולווה מועדף. בכל עסקיו נהנה מקו אשראי פתוח שאפשר לו להרחיב עוד ועוד את עסקיו. ההצלחה האירה לו פנים וגם האירה את פניו בחיוך קבוע. מלבד הסכומים היפים שהצטברו לזכותו, הוא זכה למעמד חשוב בשטיבל החסידי שבו נהג להתפלו. באופן קבוע. היו מכבדים אותו בעלית 'שישי' ואנשים החלו לנקוב את שמו ב'מי שברך' המיועד לכל הקלה הקדוש המתפללים כאן... אלא שאז הגיעו השנים תרצ"ו עד תרצ"ט ופרעות קשות מצד הערבים הבהילו את הצבור ועצרו את קצב העליה. אלו שכן עלו היו פליטים שחיפשו מקום בטוח יותר ליהודים, ועלו בלי הכסף שלהם, במיוחד בשל ההגבלות הנאציות על הוצאת רכוש יהודי מגרמניה. חישוביו הכלכליים של ר' מרדכי החלו להתערער, הבניה התקדמה, אמנם, אך באטיות. מכירת הבנינים והשכרת הדירות לא התקדמה בקצב הקודם, והיה חסר לו הרבה מאד הון נזיל. כתוצאה מכך הוא התקשה בתשלומי החובות לבנקים, והחל לצבור חוב גדול, שהלך וגדל מחודש לחודש. הלחץ נתן בו את אותותיו - שנתו החלה לנדוד בלילות, מבעל מראה שמח הפך למדוכך, דאוג ועצוב. הוא פטר חלק מפועליו וניסה להפטר מן הקרקעות שקנה, אך המחירים שצנחו הבהירו לו כי אין לו שום סכני להחזיר את כסף ההשקעה. תוך זמן קצר החלו להגיע אליו מכתבי תביעה מן הבנקים שכללו דרישה לסילוק החוב באופן מיידי, עם תוספת איום של הכפלת סכום החובות. בהמשך נכנסה גם המחלקה המשפטית של הבנקים לתמונה, והיא הודיעה על הגשת תביעה משפטית נגדו. בתביעה זו דרשו ממנו פירעון מידי של כל החוב, אם אין לו כסף מזומן - על ידי הבנינים שלו. הם הוסיפו לדרוש את הכפלת סכום החוב בכל חודש של עיכוב בתשלום. בהלתו של ר' מרדכי היתה מוחשית, והוא מצא את עצמו היסטרי, על סף יאוש ודכאון. חסיד נאמן פונה במקרים כאלו אל רבו. אולם ר' מרדכי נמנה עם חסידי גור, וכך גם כל משפחתו ומכריו. סבו נסע אל ה"שפת אמת", אביו נסע אל בעל "חדושי הרי"ם", הוא עצמו טרם עלתו ארצה הסתופף בצל קדשו של ה"אמרי אמת". איך יוכל להגיע אליו כעת, כשהמשפט עומד להתחיל בעוד זמן קצר, ואפילו מכתב יתכן שלא יגיע ליעדו בשל המתיחות השוררת בדרכים? בצר לו הסתגר בתוך ביתו מבלי לשתף איש בצרתו הוא הפסיק את כל תרומותיו הקבועות, כך שהצבור ידע כי משהו בנכסיו אינו מתנהל כשורה, אלא שהכל סמכו על פקחותו ולא דאגו לו יתר על המידה. כולם מלבד ברל החלבן. ברל היה אישיות מענינת בפני עצמה. מדי בקר היה מתדפק על דלתותיהן של מאות דירות, בכל פעם היתה הדלת נפתחת ובני הבית היו מושיטים לו סיר עם ידית ארוכה. ברל היה מוזג את החלב לתוכו מן הכד הצר והגבוה שנשא בידו. בעקבות בקורי הבית שלו הכיר ברל היטב את כל דיירי הבתים באזורו והיה שותף לבעיותיהם ולקשייהם. עם הלקוחות החילוניים לא היה לו שייח, אולם עם שומרי התורה והמצוות יצר קשרים קרובים של אהוה ורעות, שכן ברל, על אף גדי העבודה האפורים והכבדים שלבש והנעלים הצבאיות שנעל, היה חסיד שבחסידיים, בר אוריין גדול ותלמיד חכם רציני. מדי יום ביומו לאחר סיום עבודתו בשעות הבוקר המאוחרות היה שב לביתו, נח מעט ומתישב ללמוד ליד שולחנו. חביב היה על כולם, דעותיו מקובלות ועצותיו נשמעות. מאחר שביתו של ר' מרדכי היה האחרון שש יותר הבתים שבהם חלק חלב, עשה לו מנהג של קבע להשתתף שם יותר מכולם ולשוחח עם עניינים שונים. בפקחותו הבין כי מצבו של ר' מרדכי מסובך, ובעדינות ניסה להתעניין, לשאול ולעודד. ר' מרדכי מצדו רצה את קרבתו ואהב את עצותיו, ורק בפניו פתח את סגור לבו. כשספר לו על הקושי הגדול במרחק מרבו, התישב ברל על כסא והחל לדבר אל לבו להכנס אל הרבי - רבי ישראל מהוסיאטיין זצ"ל, נכדו של הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין זצ"ל, שהגיע לאחרונה מוינה וקבע את מקומו בתל

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

הבת שלי - אישה נשואה ואם לילדים שסבלה מבעיות שינה קשות. הזמנתי לה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וברוך השם, השינוי מדהים: היא כבר ישנה כמו שצריך במשך תקופה, ומצליחה להירדם בלי כדור שינה בכלל, דבר שלא קרה כבר למעלה חודשיים. שזכות הרבים תעמוד לזכותה וההטבה הזו תמשיך הלאה.

בעילום שם

שלום וברכה!

רוצה לבשר בשורות טובות. אחיינית שלי הייתה מאושפזת בטיפול נמרץ, בסכנת חיים, מדדים נמוכים וכו' עשיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובסיעתא דשמיא מדהימה, לאחר כמה שעות התייצבו המדדים ושחררו אותה מטיפול נמרץ למחלקה רגילה וראינו בגלוי כמה הפדיון נפש הוא דבר עצום ומעורר רחמים וחסדים גדולים. תודה להשם, אין עוד מלבדו!

בעילום שם

סמא רחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיך וקשונך שמר מצרות נפשך (פסד' ב' א"ב)

יִזְהַר מֵאֵד מֵאֵד מִלְשֹׁמֶע דְּבוּרִים הָאֲסוּרִים

מֵאֵד מֵאֵד יִרְגִיל הָאֵדָם אֶת עֲצָמוּ לְהִיּוֹת זָהִיר בְּמָה שְׁאִמְרוּ בְּתַבּוֹת (דף ה'): תְּנוּ רַבְּנָן: לְעוֹלָם אֵל יִשְׁמִיעַ אֲדָם לְאֲזִיזֵי דְבָרִים בְּטָלִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵן נִכְרִין תַּחֲלָה לְאֲבָרִים. וּבְאֹר הַדְּבָר, דְּכִמּוּ דְּלִקְתָּ אֵשׁ הַגִּשְׁמִי אִם נִכְנַס בְּאִיזָה בֵּית, הַמְּקוֹם שֶׁפּוֹגַע תַּחֲלָה דְרָךְ הַלּוֹכֵי נִכּוֹה תַּחֲלָה, כֵּן הַעֲנִין בְּאֵשׁ הַרוּחָנִי הַחֲזָק, שֶׁהוּא אֵשׁ הַגִּיהֵנָם, שֶׁנִּבְרָא עַל יְדֵי הַטְּמָאָה שֶׁמְטַמֵּא אֶת אֲבָרֵינוּ, אוֹתוֹ אֲבָר שֶׁנִּטְמָא תַּחֲלָה הוֹכֵן תַּכְף לְהֶאֱחֹז בּוֹ תַּחֲלָה הַעֲנֵשׁ הַשְּׁמִימִי שֶׁהוּא אֵשׁ הַגִּיהֵנָם. וְעַל כֵּן בְּעֲנִין הַקְּשָׁבָה לְדְבוּרִים אֲסוּרִים, הָאֲזִינִים הֵם הָאֲבָרִים הַרְאִשׁוֹנִים הַמִּתְחִילִים הָאֲסוּר בְּעֲנִין שְׁמִיעַת הַדְּבָר, וּמִמֶּלֶא נְטִמָּאִים תַּכְף, וְעַל יָדָם נִכְנַס הַדְּבָר אַחַר כֵּן בְּלֵב, וּמְטַמֵּא אוֹתוֹ אִם מִקְבֵּל אֶת הַדְּבָר וּמִמֶּנּוּ בְּעֲנִין לְשׁוֹן הָרַע (וְכֵן כִּהְיָ גּוֹנָא בְּשָׂר דְּבָרִים שֶׁהֵם שְׁלֵא כְּדַת הַתּוֹרָה), שֶׁעֲבַר בָּזֶה עַל הַלְּאוּ דְּלֵא תִּשָּׂא שְׁמַע שׁוּא (שְׁמוֹת כג, א), שֶׁהוּא תְּלוּי בְּלֵב, וְכִדְאִיתָא בְּסִפְר חֲרָדִים בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבַתְּוָה הַתְּלוּיֹת בְּלֵב. וְעַל כֵּן הָאֲזִינִים הֵן מוֹכְנִים רִאשׁוֹנָה לְקַבֵּל עֲנָשׁם בְּגִיהֵנָם, וְכֵן מִלְשֹׁמֶע דְּבָרֵי לְשׁוֹן הָרַע עַל חֲבֵרוֹ, שֶׁהָעוֹן הוּא הַרְבֵּה יוֹמֵר גְּדוֹל. (שְׁמִירַת הַלְּשׁוֹן שְׁעַר הַזְּכִירָה פְּרָק י"ד)

אמרת הצדיק

יראה היא לבוש החכם - כבוד לבוש הכסיל (רבי דוד בודניק)

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

אמי שתחי' בתמאה, בלי עין הרע! אישה סיעודית לחלוטין, שזקוקה להשגחה צמודה ולטיפול מסור בכל שניה ביום. כשהמטפלת הקודמת שלה עזבה פתאום, נכנסנו ללחץ. במצב כזה, למצוא מחליפה ראויה זה כמעט בלתי אפשרי. החלטתי לעשות עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון". ביקשתי עבורה רחמי שמיים. יומיים בלבד עברו והמטפלת שעזבה יצרה קשר וסיפרה על מטפלת אחרת שהתפנתה באותו הרגע, לאחר שטיפלה במסירות באשת הדוד שנפטרה. אישה בעלת עשר שנות ניסיון, מקצועית ומנוסה, שהתזמון התאים לה בדיוק והיא יכלה להתחיל מיד. בלי עיכובים, בלי חיפושים מתישים, הכל הסתדר כמו פאזל אלוקי. המטפלת החדשה כבר אצל אמא, מסורה ודואגת לה. ראינו בחוש את יד ההשגחה. ישתבח שמו לעד, שיהיה שם השם מבורך מעתה ועד עולם!

בעילום שם

בתי שתחי', היה לה חשש לגידול, שלחו אותה לעשות ביופסיה, לפני כן, הזמנתי עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לפני הבדיקה. וברוך השם התבשרנו בשורות טובות, הכל תקין, ואין צורך בכלום. ישתבח שמו לעד!

בעילום שם

ביתי שתחיה התקשרה אלי כשהיא עצובה מאוד וסיפרה לי שהבן שלה כבר נכשל בשבעה טסטים והיא לא יודעת מה לעשות, שאלתי אותה מתי הטסט הבא והיא לא הסכימה להגיד לי כדי שיהיה לבן שלה אולי מזל כשאף אחד לא יודע על הטסט. אבל נראה שהיה לה קשה בכל זאת להסתיר ממני את התאריך כי אחרי הכל אני סבתא שמאוד אכפת לי וכואב לי על החוסר הצלחה של הנכד שלי ולכן היא אמרה לי את התאריך. אני מכירה את הפדיונות של "חסדי ינון" ואת הסיעתא דשמיא שיש להם מהרתי להתקשר ולבקש שיעשו "פדיון נפש" לנכד בבקר של הטסט. ועכשיו אני מתקשרת לשתף ולהודות לשם יתברך שברוך השם הוא עבר את הטסט בסיעתא דשמיא. היפלא מה' דבר...

ו.נ מהמרכז

יש את הקונה עולמו בעלון אחד

היה שותף לזיכוי הרבים באיזור מגוריק

לפרטים: 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

החיזוק השבועי

להגיע אל המלך

באחד הימים ישב רבי ישראל מרוז'ין בראש השולחן בקרב חסידיו ומספר רבנים בשעת ה"טיש". פנה אליהם רבי ישראל בשאלה: "אמרו לי, היודעים אתם מדוע יש המדברים בגנותו של הרמב"ם?" השיב לו אחד מן האורחים: "מדוע שלא נדבר בגנותו של הרמב"ם? הלא בספרו 'מורה נבוכים' הוא שיבח את הפילוסוף אריסטו, ואמר עליו שהבין עד 'הגלגל השמיני' - כלומר הבין בדרכי הטבע וחוקיו אף יותר מיחזקאל הנביא!". אמר הרבי: "צדק הרמב"ם בדבריו, אמשול לכם משל - שני אנשים באו אל ארמון המלך. החכם שבהם הלך מיד אל המלך עצמו ולא הביט כלל בקישוטים ובציורים הנאים שבארמון, ואילו השוטה הביט בכל היופי והקישוטים הנפלאים ושכח לגמרי את המלך..." (עשר אורות) לעיתים נדמה שהחכמה של האדם היא זו שתביא אותו אל האמת, אל תיקון מידותיו ומעשיו. לעיתים דווקא האדם הפשוט, זה שהולך עם האמת הפשוטה, ולא שואל שאלות רבות מגיע אל תיקונו, מגיע אל המלך... אריסטו הבין בחוקי הטבע אף יותר מן הנביא יחזקאל, אולם אין הדבר מעיד על יתרונו של אריסטו אלא על חסרונו. הנביא יחזקאל לא הבין בחוקי הטבע כמו אריסטו מפני שתשומת ליבו הייתה נתונה לדבר חשוב הרבה יותר, אל המלך עצמו, זה המושל בטבע ובחוקיו. לא תמיד הידע הרב, החכמה והדעת מעידים על קשר או חיבור אל הדברים. לעיתים דווקא הידע הרב מעיד על מרחק, על אי קבלת האמת, על המעטפת החיצונית ולא על העיקר, על הקשר הישיר עם הדבר האמיתי. צריכים אנו לשאול שאלות, לחקור, להבין, למצוא טעם בדברים, אולם תמיד נזכור שכל הדברים הללו נועדו כדי שיהיה לנו קל יותר לעשות ולקיים, התכלית היא כפשוטם של דברים... נעשה ונשמע. ועל הקשר הישיר שלך עם מלך העולם, שווה הרבה יותר מחוקי הטבע, מהמציאות, כי את הכל יצר המלך, גש אליו ישירות ותראה שכל חוקיו הם לצורךך על מנת להקל עליך להגיע אל המלך... מלך מלכי המלכים...

חונן קרתא

שו"ת הלכתית

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם מותר לעולה לתורה, להישען על הבימה או על דבר אחר בעת הקריאה בתורה?

תשובה: א. אפילו סמיכה מועטת (דהיינו, שאם יינטל אותו דבר שנשען עליו - הוא לא ייפול) - אסורה. ב. אדם שהוא בעל בשר או חולה או זקן מאד שקשה לו לעמוד מבלי להישען - יכול להישען (ואם אפשר, ישען בסמיכה מועטת). מקור: משנ"ב סימן קמ"א ס"ק ב, ד. שעה"צ ס"ק ד.

שאלה: מאיזה צד פותחים את דלת ארון הקודש, ומאיזה צד פותחים את הפרוכת?

תשובה: המנהג לפתוח מימין לכיוון שמאל. מקור: דרישה או"ח סימן תרנ"א. פרישה או"ח סימן קכ"א אות כג.

שאלה: האם מותר להוציא ספר תורה ולקרוא בו בלא מנין, אם אינו מברך?

תשובה: מותר. מקור: שו"ע יו"ד סימן ע"ב. פרישה.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד - פעמית! להיות שותפים בדקמה -

ניתן להקדיש ולהצניח:
 לעילוי נשמת | לרסואה שלמה | להצלת המשפחה | אר"ש | ססלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות
 כל תרומה נרדף נוסף בבניין מקדש סנט. במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
 050-9580500 1700-720-500
 או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

חדש!
 במהדרת כים
 באותיות
 מאירות עיניים

או באתר: www.hasdeyinon.org

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

